

бѣгнете само и само да ви се позволи да дойдете въ България, като прибавяте, че ще викате като покорна рая „да живѣе Н. Ц. Височество“, че ще сѣщавате, че ще живѣете мирно и пр. само и само да дойдете въ България?

— Не си спомнямъ.

— Редактирали ли сте в. „19-ий Февруарий“ и съ чии сръдства?

— Редактиралъ съмъ го заедно съ Д. Поповъ и то съ частни наши сръдства.

— Ами в. „9-й Августъ“ редактирали ли сте и съ чии сръдства?

— „9-й Августъ“ бѣше съ помощта на Хитрово, въ Букурещъ.

— Защо си излѣзохте отъ Пловдивъ?

— Казаха ми отъ полицията, именно приставътъ Бояджиевъ, че трѣбва да напусна Пловдивъ, защото се подозирамъ. Азъ обаче имахъ интересъ да кажа, че съмъ интерниранъ. Отъ Пловдивъ, азъ отидохъ въ Карнобатъ. За доказателство, че не съмъ билъ интерниранъ, служи обстоятелството, че азъ ходихъ три пѣти въ Ямболъ, на лѣждиятъ, въ Сливенъ и въ Бургасъ, отъ гдѣто напоследѣтъкъ искахъ да замина за Цариградъ.

— Забранявано ли ви е да живѣете въ Пловдивъ?

— Да, слѣдъ гърмежътъ ми казаха да го напусна, но не ми е заповѣдано.

— Подъ какво име дойде Поповъ при васъ?

— Той дойде подъ друго име.

— Защо?

— Боже мой! На ли казахъ, че той дойде за тази работа?

— Вий не сте се крили, а К. Поповъ защо се е крилъ?

— Не знамъ.

— Кога испратихте К. Попова за Одринъ?

— На 8-й Юлий стана случката съ револвера. На 9-й сѣщия вечеръта се видѣхъ съ К. Попова и се съгласихме той да се върне въ Одринъ, понеже му прѣдставихъ: че работата е много опасна; че ужъ полицията има голѣмо подозрѣние; че грѣмването на револвера е турено въ свѣрска съ минаването на Н. Ц. Височество и той се съгласи охотно и избѣга.

— Вий казахте по-напрѣдъ, че сте се расколебали отъ това намѣрение. Отъ кога датира това расколебание?